

Agatha Christie

ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Το πιο συναρπαστικό δικαστικό θρίλερ όλων των εποχών!

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Μάρτυρας κατηγορίας**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Witness for the Prosecution
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αντώνης Γαλέος
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Βίκυ Αυδή
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Agatha Christie Limited, 1953. All rights reserved.
WITNESS FOR THE PROSECUTION, AGATHA CHRISTIE, the Agatha Christie Signature and the AC Monogram Logo are registered trademarks of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere. All rights reserved.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2023

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Νοέμβριος 2023

ISBN 978-618-01-5359-0

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.	PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
<i>Από το 1979</i>	<i>Publishers since 1979</i>
Έδρα:	Head Office:
Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση	121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Βιβλιοπωλείο:	Bookstore:
Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα	13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Τηλ.: 2102804800	Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

Agatha Christie

ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Μετάφραση: Αντώνης Γαλέος

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΓΚΡΕΤΑ

ΚΑΡΤΕΡ

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΪΧΙΟΥ

ΛΕΝΑΡΝΤ ΒΟΟΥΛ

ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ ΡΟΜΠΑΡΤΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΧΕΡΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΑ

ΡΟΜΕΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΟΣ ΤΖΑΣΤΙΣ ΓΟΥΕΪΝΡΑΪΤ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΪΕΡΣ,

Σύμβουλος της Αυτής Μεγαλειότητας,

Πολιτική Αγωγή

ΚΛΗΤΗΡΑΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΟΣ ΕΔΡΑΣ

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΕΔΡΑΣ

ΠΡΩΤΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΤΡΙΤΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΕΜΠΤΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΕΚΤΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΡΩΤΟΣ ΕΝΟΡΚΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΕΝΟΡΚΟΣ

ΤΡΙΤΟΣ ΕΝΟΡΚΟΣ

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

ΔΡ ΟΥΑΪΑΤ

ΤΖΑΝΕΤ ΜΑΚΕΝΖΙ

ΚΥΡΙΟΣ ΚΛΕΓΚ

Η ΑΛΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΧΩΡΟΙ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ: Το γραφείο του σερ Ουίλφρεντ Ρόμπαρτς, Συμβούλου της Αυτής Μεγαλειότητας. Απόγευμα.

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: Το Κεντρικό Ποινικό Δικαστήριο, γνωστό στους κατοίκους του Λονδίνου ως Ολντ Μπέιλι. Έξι εβδομάδες αργότερα. Πρωί.

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ Σκηνή I: Το γραφείο του σερ Ουίλφρεντ Ρόμπαρτς. Το ίδιο βράδυ.

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ Σκηνή II: Ολντ Μπέιλι. Το επόμενο πρωί.

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

(Στο γραφείο του **ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ ΡΟΜΠΑΡΤΣ**, Συμβούλου της Αυτής Μεγαλειότητας. Ένα στενόμακρο δωμάτιο με μία πόρτα και ένα παράθυρο. Τζάκι που πλαισιώνεται από βιβλιοθήκες γεμάτες με βαρείς τόμους νομικών συγγραμμάτων. Γραφείο και καρέκλες. Στη γωνία, στον τοίχο, κρεμάστρες για παλτό. Όταν πέφτει η νύχτα, το δωμάτιο φωτίζεται από ηλεκτρικές λάμπες πυράκτωσης σε βραχίονες στους τοίχους και από ένα σπαστό επιτραπέζιο φωτιστικό στο γραφείο. Στο γραφείο υπάρχει και ένα τηλέφωνο και πολλά σκόρπια νομικά έγγραφα. Είναι απόγευμα και το φως του ήλιου που περνάει μέσα από το παράθυρο λούζει τον χώρο. Το γραφείο είναι άδειο. Η **ΓΚΡΕΤΑ**, η δακτυλογράφος του σερ Ουίλφρεντ, μπαίνει αμέσως. Έχει ένρινη φωνή και μεγάλη ιδέα για τον εαυτό της. Πλησιάζει το τζάκι, κάνοντας βήματα κάποιου κοινωνικού χορού, και παίρνει ένα χαρτί από το ντοσιέ στο γείσο του τζακιού. Ο **ΚΑΡΤΕΡ**, ο ιδιαίτερος του σερ, μπαίνει. Έχει μαζί του επιστολές. Η **ΓΚΡΕΤΑ** γυρνάει, τον βλέπει και βγαίνει χωρίς να μιλήσει. Ο **ΚΑΡΤΕΡ** πηγαίνει προς το γραφείο και αφήνει εκεί τα γράμματα. Χτυπάει το τηλέφωνο. Ο **ΚΑΡΤΕΡ** σηκώνει το ακουστικό.)

ΚΑΡΤΕΡ:

Δικηγορικό γραφείο του σερ Ουίλφρεντ Ρόμπαρτς, παρακαλώ... Α, εσύ είσαι, Τσαρλς;... Όχι, ο σερ Ουίλφρεντ είναι στο δικαστήριο... Θα αργήσει να γυρίσει... Ναι, η υπόθεση Σάτλγουορθ... Πώς – με τον Μάιερς Πολιτική Αγω-

γή και τον Μπάντερ να δικάζει... Δύο ώρες παλεύουν και ακόμα να βγάλει απόφαση... Για απόψε ούτε να το συζητάς... Με τίποτα. Όλο το απόγευμα είμαστε γεμάτοι. Μπορώ να σου κλείσω ραντεβού για αύριο... Όχι, δε γίνεται. Όπου να 'ναι περιμένω τον Μείχιου, από τους Μείχιου και Μπρίνσκιλ, ξέρεις... Ναι, τα λέμε.

(Κατεβάζει το ακουστικό και τακτοποιεί τα έγγραφα στο γραφείο. Μπαίνει η ΓΚΡΕΤΑ.)

ΓΚΡΕΤΑ: Να φτιάξω το τσάι, κύριε Κάρτερ;

(Ο ΚΑΡΤΕΡ κοιτάζει το ρολόι του.)

ΚΑΡΤΕΡ: Δεν είναι ακόμα ώρα, Γκρέτα.

ΓΚΡΕΤΑ: Το δικό μου το ρολόι άλλα λέει.

ΚΑΡΤΕΡ: Τότε, το δικό σου το ρολόι δεν πάει καλά.

ΓΚΡΕΤΑ: Το κουρδίζω πάντα βάσει του ραδιοφώνου.

ΚΑΡΤΕΡ: Τότε, και το ραδιόφωνο δεν πάει καλά.

ΓΚΡΕΤΑ: *(σοκαρισμένη)* Ε, όχι και το ραδιόφωνο, κύριε Κάρτερ. Αυτό δεν κάνει λάθος ποτέ.

ΚΑΡΤΕΡ: Αυτό το ρολόι ήταν του πατέρα μου. Δε χάνει δευτερόλεπτο. Δε φτιάχνουν τέτοια ρολόγια πια.

(Ο ΚΑΡΤΕΡ σηκώνει ένα δακτυλογραφημένο κείμενο.)

Μα πώς δακτυλογραφείς έτσι. Όλο λάθη. Εδώ σου 'φυγε μια ολόκληρη λέξη.

ΓΚΡΕΤΑ: Ε, καλά – για μια λεξούλα κάνετε έτσι; Στον καθένα θα μπορούσε να συμβεί αυτό.

ΚΑΡΤΕΡ: Η λέξη που παρέλειψες είναι η λέξη *δεν*. Η παράλειψή της διαστρεβλώνει τελείως το νόημα.

ΓΚΡΕΤΑ: Σοβαρά, ε; Αστείο δεν είναι, αν το καλοσκεφτείς;

ΚΑΡΤΕΡ: Αστείο ΔΕΝ είναι σίγουρα. Καθόλου.

(Σκίζει το χαρτί στη μέση και της δίνει τα κομμάτια.)

Να το ξαναχτυπήσεις. Ίσως να θυμάσαι ότι την περασμένη εβδομάδα σου μίλησα για την περίφημη υπόθεση Μηράιαντ και Χόρσφολ. Όπου εμπλέκεται μια διαθήκη κι ένα καταπίστευμα, και αποκλειστικά και μόνο εξαιτίας της απρόσεκτης αντιγραφής από έναν υπάλληλο...

ΓΚΡΕΤΑ: *(διακόποντας)* Η λάθος σύζυγος πήρε τα λεφτά, το θυμάμαι καλά.

ΚΑΡΤΕΡ: Η πρώην γυναίκα του, που είχαν πάρει διαζύγιο δεκαπέντε χρόνια πριν. Διαμετρικά αντίθετη απόφαση από τις προθέσεις του κληροδότη, όπως παραδέχτηκε και ο ίδιος ο λόρδος μας. Αλλά η διατύπωση ήταν δεσμευτική. Ο νόμος δεν τους άφηνε περιθώρια δράσης.

- ΓΚΡΕΤΑ:** Και αυτό αστείο μού φαίνεται.
- ΚΑΡΤΕΡ:** Ένα δικηγορικό γραφείο για ποινικά θέματα δεν είναι χώρος διασκέδασης. Ο νόμος, Γκρέτα, είναι πολύ σοβαρό λειτούργημα και οφείλεις να τον αντιμετωπίζεις με ανάλογη σοβαρότητα.
- ΓΚΡΕΤΑ:** Αν ακούγατε τι αστεία κάνουν μεταξύ τους οι δικαστές, θα αλλάζατε άποψη.
- ΚΑΡΤΕΡ:** Τέτοιου είδους... αστεία αποτελούν αποκλειστικό προνόμιο της Έδρας.
- ΓΚΡΕΤΑ:** Τότε, γιατί πάντα διαβάζω στις εφημερίδες για «γέλια στην αίθουσα».
- ΚΑΡΤΕΡ:** Αν το γέλιο δεν οφείλεται σε κάποιο ηθελημένο σχόλιο του δικαστή, θα δεις ότι πάντα απειλεί αμέσως να εκκενώσει την αίθουσα.
- ΓΚΡΕΤΑ:** Γεροντικές παραξενιές. Ξέρετε τι διάβασα κάπου τις προάλλες, κύριε Κάρτερ; «Ο νόμος είναι γάιδaros». Μη με παρεξηγήσετε. Δεν το λέω εγώ. Λογοτεχνικό απόφθεγμα είναι. Ντίκενς.
- ΚΑΡΤΕΡ:** *(ψυχρά)* Τα αποφθέγματα είναι ύπουλα πράγματα. Δεν είναι για να τα παίρνουμε στα σοβαρά. Μπορείς να βάλεις νερό για το τσάι—
- (Ο ΚΑΡΤΕΡ κοιτάζει το ρολόι του. Παύση, μέχρι να πάει ο δείκτης ακριβώς στο δευτερόλεπτο που θέλει.)*

— τώρα, Γκρέτα.

ΓΚΡΕΤΑ: *(με ευχαρίστηση)* Μα τι καλά, σας ευχαριστώ, κύριε Κάρτερ.

ΚΑΡΤΕΡ: Ο κύριος Μείχιου, από τους Μείχιου και Μηρίν-σκιλ, φτάνει όπου να 'ναι. Περιμένουμε επίσης και κάποιον κύριο Λέναρντ Βόουλ. Μπορεί να φτάσουν μαζί ή και όχι.

ΓΚΡΕΤΑ: *(με ενθουσιασμό)* Λέναρντ Βόουλ; Μα έτσι έλεγαν τον – ήταν στην εφημερίδα...

ΚΑΡΤΕΡ: *(καταπιεστικά)* Το τσάι, Γκρέτα.

ΓΚΡΕΤΑ: Του ζητούσαν να έρθει σε επικοινωνία με την αστυνομία, γιατί έχει να τους δώσει πολύ χρήσιμες πληροφορίες.

ΚΑΡΤΕΡ: *Το τσάι!*

ΓΚΡΕΤΑ: Να 'ταν στην τελευταία ή μήπως...;

(Ο ΚΑΡΤΕΡ αγριοκοιτάζει την ΓΚΡΕΤΑ.)

Το τσάι, κύριε Κάρτερ.

(Η ΓΚΡΕΤΑ φεύγει. Ο ΚΑΡΤΕΡ συνεχίζει να οργανώνει τα έγγραφα, μουρμουρίζοντας κάτι μόνος του.)

ΚΑΡΤΕΡ: Αυτά τα κοριτσάκια. Όλο σκάνδαλα – και ακρίβεια μηδέν! Μαύρες μέρες περιμένουν τη Θέμιδα.

(Εξετάζει ένα δακτυλογραφημένο έγγραφο, βγάζει έναν απηυδισμένο ήχο, παίρνει ένα στλό και κάνει μια διόρθωση. Η ΓΚΡΕΤΑ μπαίνει. Αναγγέλλει.)

ΓΚΡΕΤΑ: Ο κύριος Μείχιου.

(Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΪΧΙΟΥ και ο ΛΕΝΑΡΝΤ ΒΟΥΛ μπαίνουν. Ο ΜΕΪΧΙΟΥ είναι ένας τυπικός μεσήλικος δικηγόρος, εύστροφος, μάλλον στεγνός και σχολαστικός στους τρόπους. Ο ΛΕΝΑΡΝΤ είναι συμπαθητικός, φιλικός νέος άντρας, κάπου στα είκοσι επτά. Φαίνεται να έχει μια ελαφρά ανησυχία. Ο ΜΕΪΧΙΟΥ κρατάει έναν χαρτοφύλακα.)

ΜΕΪΧΙΟΥ: Καθίστε, κύριε Βόουλ. Καλησπέρα, Κάρτερ.

(Η ΓΚΡΕΤΑ φεύγει. Κοιτάζει λοξά τον ΛΕΝΑΡΝΤ πάνω από τον ώμο της.)

ΚΑΡΤΕΡ: Καλησπέρα, κύριε Μείχιου. Ο σερ Ουίλφρεντ δε θα αργήσει, κύριε. Αν και ποτέ δεν μπορείς να ξέρεις με δικαστή τον Μπάντερ. Θα πεταχτώ αμέσως στα αποδυτήρια να τον ενημερώσω ότι βρίσκεστε εδώ – με τον...

ΜΕΪΧΙΟΥ: Τον κύριο Λέναρντ Βόουλ. Ευχαριστώ, Κάρτερ. Δυστυχώς, εγώ του το ζήτησα τελευταία στιγμή το ραντεβού. Αλλά σε αυτή την περίπτωση ο χρόνος είναι –ε– τα γεγονότα τρέχουν.

(Ο ΚΑΡΤΕΡ πηγαίνει στην πόρτα.)

Πώς πάει το λουμπάγκο;

ΚΑΡΤΕΡ: Το θυμάμαι μόνο όταν ο άνεμος είναι από τα ανατολικά. Το εκτιμώ που το θυμάστε, κύριε Μείχιου.

(Ο ΚΑΡΤΕΡ φεύγει. Ο ΛΕΝΑΡΝΤ περιφέρεται ανήσυχος.)

ΜΕΪΧΙΟΥ: Καθίστε, κύριε Βόουλ.

ΛΕΝΑΡΝΤ: Ευχαριστώ – αλλά δυσκολεύομαι. Εγώ, βλέπετε... τέτοιες καταστάσεις φέρνουν μια υπέρταση.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Ναι, ναι, λογικό είναι...

(Η ΓΚΡΕΤΑ μπαίνει. Μιλάει στον ΜΕΪΧΙΟΥ, αλλά κοιτάζει αδιάκριτα με ενθουσιασμό και ενδιαφέρον τον ΛΕΝΑΡΝΤ.)

ΓΚΡΕΤΑ: Θα θέλατε ένα φλιτζάνι τσάι, κύριε Μείχιου; Είναι φρέσκο.

ΛΕΝΑΡΝΤ: Ευχαριστώ. Δε θα ήταν άσχημα να—

(Ο ΜΕΪΧΙΟΥ διακόπτει αποφασιστικά.)

ΜΕΪΧΙΟΥ: Όχι, δε θέλουμε, σας ευχαριστώ.

(Ο ΛΕΝΑΡΝΤ χαμογελάει στην ΓΚΡΕΤΑ.)

ΛΕΝΑΡΝΤ: Συγγνώμη.

(Η ΓΚΡΕΤΑ χαμογελάει και μετά φεύγει βιαστικά.)

Θέλω να πω, δεν το πιστεύω πως όλο αυτό συμβαίνει σ' εμένα. Δε λέει να μου φύγει η σκέψη από το μυαλό – ίσως όλο αυτό να είναι ένα όνειρο και να ξυπνήσω σε λίγο.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Ναι, υποθέτω είναι αναμενόμενο να νιώθετε έτσι.

ΛΕΝΑΡΝΤ: Θέλω να πω – όλο αυτό μου φαίνεται μεγάλη βλακεία.

ΜΕΪΧΙΟΥ: *(αυστηρά)* Βλακεία, κύριε Βόουλ;

ΛΕΝΑΡΝΤ: Ε, ναι. Θέλω να πω, πάντα ήμουν ανοιχτός άνθρωπος, της παρέας – τα πάω καλά με τους ανθρώπους, κάνω φίλους, σαν να λέμε. Θέλω να πω... δεν είμαι ο τύπος που κάνει τέτοια – να, δεν είμαι της βίας. *(Παύση.)* Αλλά μάλλον όλα θα πάνε... καλά, λέω τώρα, ε; Θέλω να πω, δε σε καταδικάζουν ποτέ σε αυτή τη χώρα για πράγματα που δεν έχεις κάνει, όχι;

ΜΕΪΧΙΟΥ: Το νομικό μας σύστημα είναι, κατά την άποψή μου, το καλύτερο στον κόσμο.

(Ο ΛΕΝΑΡΝΤ δεν καθησυχάζεται και πολύ.)

ΛΕΝΑΡΝΤ: Φυσικά ήταν και εκείνη η υπόθεση του – πώς τον έλεγαν να δεις – Άντολφ Μπεκ. Τις προάλλες διάβαζα για αυτή. Τον έκλεισαν πολλά χρόνια στη φυλακή, και μετά βρήκαν πως ήταν άλλος τελικά, ένας Σμιθ. Και μετά του έδωσαν χάρη. Παράξενο δεν είναι;

Να σου κάνουν και «χάρη» για κάτι που δεν έκανες.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Είναι ο καθιερωμένος νομικός όρος.

ΛΕΝΑΡΝΤ: Ωραία, εμένα δε μου φαίνεται και πολύ σωστός.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Το σημαντικό είναι που τελικά ο Μπεκ αθωώθηκε.

ΛΕΝΑΡΝΤ: Ναι, είχε καλή κατάληξη. Αλλά αν ήταν φόνος τώρα – τώρα, αν ήταν φόνος, θα ήταν πολύ αργά. Θα τον είχαν κρεμάσει.

ΜΕΪΧΙΟΥ: *(ξερά αλλά ευγενικά)* Καλά, κύριε Βόουλ, δεν είναι ανάγκη να βλέπετε τα πράγματα τόσο –ε– ζοφερά.

ΛΕΝΑΡΝΤ: Έχετε δίκιο, κύριε. Αλλά, βλέπετε, σαν να λέμε, με έχουν στριμώξει στη γωνία.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Μη χάνετε την ψυχραιμία σας, όσο γίνεται. Ο σερ Ουίλφρεντ θα έρθει εδώ σε λίγο και θέλω να του πείτε την ιστορία σας ακριβώς όπως μου την είπατε κι εμένα.

ΛΕΝΑΡΝΤ: Ναι, κύριε.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Στο μεταξύ, όμως, ίσως να συμπληρώναμε λίγο κάποια κενά στο –ε– ιστορικό σας. Αυτή τη στιγμή, αν κατάλαβα καλά, είστε άνεργος;

ΛΕΝΑΡΝΤ: *(αμήχανα)* Ναι, αλλά έχω ένα μικρό ποσό στην

άκρη. Όχι κάτι το σημαντικό, αλλά αν έχετε κι εσείς καλή πρόθεση κάπως θα τα...

ΜΕΪΧΙΟΥ:

Α, όχι, δεν το είπα για τα... ε... νομικά έξοδα. Απλώς την... ε... γενική εικόνα προσπαθώ να αντιληφθώ. Τα στοιχείά σας και τα... ε... δεδομένα! Πόσο καιρό είστε άνεργος;

(Ο ΛΕΝΑΡΝΤ απαντάει σε όλα με ετοιμότητα και με ευγένεια που σε σκλαβώνει.)

ΛΕΝΑΡΝΤ:

Ένα δυο μήνες.

ΜΕΪΧΙΟΥ:

Τι κάνατε προηγουμένως;

ΛΕΝΑΡΝΤ:

Σε ένα συνεργείο ήμουν – κάτι σαν μηχανικός, αυτό έκανα.

ΜΕΪΧΙΟΥ:

Πόσο καιρό δουλέψατε εκεί;

ΛΕΝΑΡΝΤ:

Α, κάπου τρεις μήνες.

ΜΕΪΧΙΟΥ:

(αυστηρά) Σας απέλυσαν;

ΛΕΝΑΡΝΤ:

Όχι, παραιτήθηκα. Τα είπα χοντρά στον υπεύθυνο. Είναι ένας παλιόμ– *(Συγκρατείται.)* Θέλω να πω, έχει κακία μέσα του, όλο βρίσκει αφορμές να σε μειώνει.

ΜΕΪΧΙΟΥ:

Χμ! Και πριν από αυτό;

ΛΕΝΑΡΝΤ:

Δούλευα σε βενζινάδικο, αλλά μετά τα πράγματα ξέφυγαν λίγο κι εκεί, και την κοπάνησα.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Ξέφυγαν; Υπό ποία έννοια;

ΛΕΝΑΡΝΤ: *(αμήχανα)* Ε να... η κόρη του αφεντικού... ήταν μικρό παιδάκι τότε, αλλά της... να, σαν να λέμε, με γούσταρε... όχι ότι έγινε κάτι που δεν έπρεπε μεταξύ μας, αλλά ο γέρος τα πήρε και είπε καλύτερα να τα μαζεύω. Δε μου κράτησε όμως κακία και μου έδωσε καλή σύσταση.

(Ξαφνικά χαμογελάει πλατιά.)

Πριν από αυτό, πουλούσα μίξερ χειρός με ποσοστά.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Τι λέτε.

ΛΕΝΑΡΝΤ: *(παιδικά)* Χάλια, της πλάκας ήταν, μη νομίζετε. Κι εγώ ακόμα καλύτερο μίξερ θα έφτιαχνα.

(Ο ΛΕΝΑΡΝΤ συναισθάνεται τι σκέφτεται ο ΜΕΪΧΙΟΥ.)

Θα με έχετε για κανένα τυχάρπαστο, κύριε. Αλήθεια είναι κατά κάποιο τρόπο – αλλά δεν είμαι έτσι μέσα μου. Η θητεία μου στον στρατό μού αναστάτωσε τη ζωή κάπως – αυτό, και που ήμουν στο εξωτερικό. Στη Γερμανία ήμουν. Καλά ήταν εκεί. Εκεί γνώρισα και τη γυναίκα μου. Ηθοποιός είναι. Απ' όταν γύρισα σε αυτή τη χώρα, δεν κατάφερα να στεριώσω πουθενά κανονικά. Δεν μπορώ να αποφασίσω τι θέλω πραγματικά να κάνω – πιο πολύ μου αρέσει να φτιάχνω αμάξια και να σκαρώνω και-

νούργια εξαρτήματα και έτσι. Που να λένε κάτι, δηλαδή. Και άμα θέλετε να ξέρετε...

(Ο ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ ΡΟΜΠΑΡΤΣ μπαίνει και πίσω του ο ΚΑΡΤΕΡ. Ο ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ φοράει το σακάκι και τα περιβραχιόνια της στολής του και κρατάει την περούκα και την τήβεννό του. Ο ΚΑΡΤΕΡ κρατάει το καθημερινό σακάκι του ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ και το παπιγιόν του.)

ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ: Γεια σου, Τζον.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Α, Ουίλφρεντ.

(Ο ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ δίνει την περούκα και την τήβεννο στον ΚΑΡΤΕΡ.)

ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ: Σου είπε ο Κάρτερ ότι ήμουν στο δικαστήριο; Ο Μπάντερ πραγματικά ξεπέρασε τον εαυτό του.

(Κοιτάζει τον ΛΕΝΑΡΝΤ.)

Και αυτός είναι ο κύριος –μμ– Βόουλ;

ΜΕΪΧΙΟΥ: Ο Λέναρντ Βόουλ.

ΛΕΝΑΡΝΤ: Χαίρετε, κύριε.

ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ: Χαίρετε, κύριε Βόουλ. Γιατί δεν κάθεστε;

(Ο ΛΕΝΑΡΝΤ κάθεται. Ο ΚΑΡΤΕΡ βοηθάει τον ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ να αλλάξει σακάκι και να αφαιρέσει τα περιβραχιόνιά του.)

Η οικογένεια πώς πάει, Τζον;

ΜΕΪΧΙΟΥ: Η Μόλι κόλλησε την εικοσιτετράωρη γρίπη.

ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ: Άκου τώρα!

ΜΕΪΧΙΟΥ: Ναι, χάλια είναι. Κέρδισες τη δίκη, Ουίλφρεντ;

ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ: Ναι, πολύ το χάρηκα.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Όποτε κερδίζεις τον Μάιερς πάντα το χαίρεσαι.

ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ: Κάθε νίκη είναι μια ικανοποίηση.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Ειδικά όμως όταν χάνει ο Μάιερς...

ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ: Ειδικά ο Μάιερς... Είναι ένας πολύ εκνευριστικός... κύριος. Πώς τα καταφέρνει πάντα να βγάζει τον χειρότερο εαυτό μου;

ΜΕΪΧΙΟΥ: Όχι ότι δεν είναι αμοιβαίο αυτό. Δεν τον αφήνεις να ολοκληρώσει ούτε μισή πρόταση, και αυτό τον κάνει έξαλλο.

(Ο ΚΑΡΤΕΡ βγαίνει, παίρνοντας μαζί την περούκα, την τήβεννο, το σακάκι και τα περιβραχιόνια.)

ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ: Με εκνευρίζει που έχει ένα τικ. Κάνει αυτό το...

(Βήχει και κάνει πως τακτοποιεί μια φανταστική περούκα στο κεφάλι.)

...και με τρελαίνει, με αποσυντονίζει, και επι-

μένει να με φωνάζει Ρο-μπάρτς – Ρο-μπάρτς. Αλλά είναι ικανότατος στη δουλειά του, να μην ξεχνούσε μόνο επί μονίμου βάσεως πως κά-νει παραπειστικές ερωτήσεις και καθοδηγεί τους μάρτυρες, ενώ ξέρει πολύ καλά ότι αυτό δεν επιτρέπεται. Αλλά ας μη χρονοτριβούμε.

(Ο ΜΕΪΧΙΟΥ βγάζει μερικά δακτυλογραφημένα έγ-γραφα από τον χαρτοφύλακά του και τα δίνει στον ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ.)

ΜΕΪΧΙΟΥ: Μάλιστα. Έφερα εδώ τον Βόουλ αυτοπροσώ-πως, γιατί θεώρησα αναγκαίο να ακούσετε την ιστορία ακριβώς όπως μου την είπε. Είναι αρ-κετά επείγον το θέμα, από ό,τι φαίνεται.

ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ: Δηλαδή;

ΛΕΝΑΡΝΤ: Η γυναίκα μου λέει πως θα με συλλάβουν.

(Τον πιάνει συστολή.)

Είναι πολύ πιο έξυπνη από εμένα και μπορεί να έχει δίκιο.

ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ: Να σας συλλάβουν για τι;

ΛΕΝΑΡΝΤ: Ε, να – για φόνο.

ΜΕΪΧΙΟΥ: Είναι η υπόθεση της Έμιλι Φρεντς. Μάλλον θα διαβάσατε τα σχετικά άρθρα στον Τύπο;

(Ο ΣΕΡ ΟΥΙΛΦΡΕΝΤ νεύει όχι.)

Ο Λέναρντ Βόουλ κατηγορείται για τη δολοφονία μιας πλούσιας χήρας. Όλες οι ενδείξεις συνηγορούν ότι αυτός είναι ο δολοφόνος. Ωστόσο, ο δαιμόνιος ποινικολόγος Ουίλφρεντ Ρόμπαρτς, που αναλαμβάνει την υπεράσπισή του, δεν είναι τόσο σίγουρος για την ενοχή του. Ο αγώνας του νεαρού άντρα να μην καταδικαστεί θα κριθεί στα έδρανα του δικαστηρίου, όπου οι μαρτυρίες είναι συντριπτικά εναντίον του και η ετυμηγορία των ενόρκων φαίνεται μονόδρομος. Μόνη μάρτυρας για την υπεράσπισή του είναι η αινιγματική σύζυγός του που κρατάει την άκρη του νήματος και τη λύση του γρίφου.

ΤΟ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ,
ΣΕ ΠΑΡΑΓΩΓΗ HAPPY PRODUCTIONS,
ΕΝΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΘΡΙΛΕΡ
ΜΕ ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ ΦΙΝΑΛΕ.

AGATHA
CHRISTIE

2 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ. ΣΗΣ: 29467